

מה קורה כשנשיא מקיבל שפע? כשנשיא מדינת ישראל זמן שזר חלה בשעת, הוא המשיך את עבודתו כרגיל. אומנם הוא לא ישב ליד שולחן עבודתו לכוש בחליפה ועניבה, אבל לעומת זאת, הוא שכב במיטתו לכוש בחליפה ובעניבה. כך הוא גם קיבל את אחד הפקידים הבכירים של משרד הביטחון, ש' בא אליו במסגרת עבודתו.

שר-החץ אבא אבן לא היה זוכה השבוע בפרס הספולריות במליאת הכנסת. ראשית: איחר לפתיחת הישיבה, גרם לרוגזו של ה' יושב-ראש יצחק נבון, ש' פתח את הישיבה רק כדי ל' הודיע שהוא נועל אותה מחמת העדרו של השר. שנית: הוא השיב על השאלות באיחור של חודשיים, שעה שתקנון ה' כנסת מחייב שרים להשיב על שאלות תוך 21 יום מהגשתן.

ח"כ אגו"י שלמה לורינג, ששאלתו היתה ה' ראשונה ברשימת השאלות שזכו לתשובה, העיר: "עברו תשעה ירחי לידה פחות שבו עיים". והוא הציע: "אולי מו' כן אבן למנות סגן-שר, כדי שזה יענה על שאלות ב' עוד מועד?"

אבן לא התייחס לחלק זה של השאלה, וח"כ ליע גרעין האזנר קרא לעבר לורינג: "סגן-שר החוץ אתם לא תקבלו. זה כבר ברור!"

אבא אבן גילה השבוע כי היה גבוך מאוד כ-10 בינוי 1967, כאשר בריית-המועצות הודיעה על ניתוח יחסיה ה' דיפלומטיים עם ישראל. לפי כללי הטכס היה צריך שגריך בריית-המועצות, אלכסיי צ'י' באחין, להתייצב בפני אבן ולהודיע לו רשמית על ניתוח היחסים. אבן, שלא ידע מה אומרים במיקרה כזה, סיפר: "לא ידעתי כיצד מנתקים יח' סים. הורדתי ספרים מן המד' פים כדי ללמוד איך מתנהגים בנסיבות כאלה, ולא מצאתי מאומה. החלטתי להתנהג לפי החוש והשכל הישר". כשסיים ציובאחין להקריא את הודעתו, אמר לו אבן: "ברור שיש בינינו מחלוקת חריפה מאוד. דווקא עכשיו יש לדעתי צורך ביחסים דיפלומטיים בין מדי' נותינו". תגובת ציובאחין, ל' דברי אבן, היתה: "זו הערה מעניינת מאוד."

בדיחת השבוע נשמעה

במסדרונות הכנסת: בביקורה האחרון של גולדה מאיר בארצות-הברית, ביקש מאיר הנשיא ריצ'ארד ניקסון, שיתן לו שני גנרלים. "ב' בקשה", ענתה גולדה, "קח את משה דיין, וחיים בר-לב, אבל בתנאי שגם אתה תיתן לי שני גנרלים". "בסדר", השיב ניקסון, "את מי את רוצה?" "את גנרל מוטורס ואת גנרל אלטרק", השיבה גולדה.

קדיש לזו מתחרה

באורי גלר

סקופ השבוע שייך ל' לא-ספק לממונה לשעבר על שירותי הביטחון, איסר הראל. בראיון שהעניק ללמרחב, נשאל הראל: "האם הדיוקן ש' שלך, כפי שמצוירו מיכאל בר-זוהר, נראה לך נאמן ל' אמת?" "ראשית", השיב איסר, "לא קראתי את כל הספר. כ' פי שאמרתי לך, לא רציתי ל' עבור על כתב-היד לפני ה' פירסום." ועל השאלה: "לא היית סקרן לדעת מה נכתב עליך?" השיב איסר: "אינני סקרן מטבעי. יש לי סבלנות."

גם על המיקרופון ש' הוטמן, בתקופה שאיסר הראל היה ממונה על שירותי ה' ביטחון, בחדרו של מנהיג מפ"ם מאיר יערי, היה לאיסר מה להגיד: "מדוע הם באים היום בטענות על אותה תקופה", שאל איסר בהתכוונו לראשי מפ"ם. "מעט נוער הם הפסי' דו אז לקומניזם? אנשים ש' מצאו מאז את דרכם למצפן ולמקומות אחרים... אפשר היה

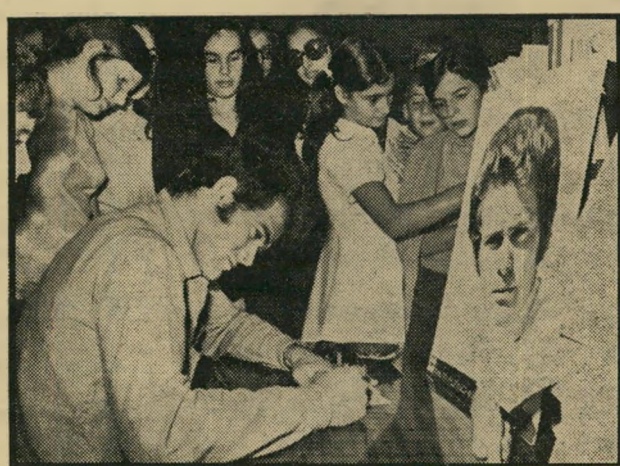
ניקיסה כרושצ'וב (76), שליטה לשעבר של בריית-המועצות, מתגורר עתה ב"דאצ'ה" נידחת במרחק 15 קילומטר ממוסקבה, כמעט שאינו מופיע בציבור, נקלע לתסבוכת רצינית עקב פרסום זכרונותיו.

אורי גלר נמצא ב' סכנה. מסתבר שהוא לא היחיד שחזה מראש את מותו הקרוב של נשיא מצרים, גמאל עבד-אל-נאצר. החוש ה' שביעי, הטלפאטי, גילה את מותו של נאצר גם לקדיש לזך, יושב-ראש הכנסת ל' שעבר. ביום בו נפטר נאצר

משתתף עתה בהסרת, "כנר על הגג" ביוגוסלביה. בין שאר ההכנות לקראת ה' סרט התאמן טופול עם הכנר איזאק שטרן (לידו) בנגינה.

עוד להספיק ולהציל, אילו שמ' עו לאזהרותי בזמן. הם יוד' עים יפה שטעו אז, ולכן אולי מוטב שלא ירבו כל-כך לדבר על אותה תקופה. ובוודאי שלא דבר הוא הגורם שצריך היום לבוא בטענות. זה היה אז רצונה של הממשלה, ושל ה' מפלגה הפוליטית שהיתה בה הכוח המרכזי, ומרבית האנשים שהיו קשורים לכן נמצאים שם גם היום. בעניין זה לא היתה תקלה, ויותר משאני עשיתי דרשו ממני לעשות."

גם לפני שבועיים למהומה בחנות "המשביר לצרכן" בתל-אביב, כשה' ציב במקום שולחן וחתם שם למעריציו. עכשיו עבר מוטי לחנויות השק"ם, ומתכוון במשך החודש הקרוב לחתום לכי מי שרק ירצה.

נסע קדיש לזו במכונית השרד שלו, שהועמדה לרשותו על-ידי הממשלה אחרי צאתו ל' גימלאות. במכונית נהג בנו צ'צ'יקה, חבר קבוצת דגניה א', המקבל את המשכורת ה' ממשלתית המגיעה לנהגו של קדיש לזו. כל זמן הנסיעה האיץ קדיש לזו בנו: "פתח את הרדיו! פתח את הרדיו!". משום מה סירב הבן להאזין לרדיו. "מה יש כבר לשמוע היום בחדשות?" אמר לאביו, "אני יודע", האיץ בו קדיש, "אולי יודיעו שנאצר מת?" פתח הבן את הרדיו ובדיוק באותה דקה הכריז הקריין על מותו של נאצר. זה מה שמוכיח ש' הטלפאטיה אינה פאטנט בלערי של אורי גלר.

ראש עיר או לא ראש עיר, כש'שה צ'חר, ראש עיריית טבריה שירת במילואים, לא עזר לו שהוא ראש עיר, הציבו אותו כשומר בשער המתנה.

מאז שעודד תאומי התחיל להרצות באוניברסיטת תל-אביב על משחק, הוא נראה טוב. למה? מפני שבשבוע ש' עבר למשל, כשהוא נכנס ל' אולם ההרצאות ואמר: "אני גווע מרעב. לא אכלתי היום שום דבר", יצאה מיד אחת ה' סטודנטיות למיוזון וקנתה לו סנדביצים ואורגנדה, אותם הוא אכל תוך כדי הרצאה.

בסוקי השבוע

שרי-האוצר פינחס ספיר, על גישתו לחיסכון ורמניעת ביזבוז: "אינסטינ' קטיבית, כשנופלת לי אגורה — אני מרים אותה."

שחקן "הקאמרי", אורי לוי, כסימפוזיון על העירוב בתיאטרון: "כש' גבר מופיע על הבמה עם אי' בר מדולדל, זה רחוק מלהיות מושך. אפילו לפי השיטות של סטניסלבסקי, הוא לא יכול ל' הגיע לויקפה בכל הצגה."

המורה לריקודים מודרניים, מתכוננת לפתוח חוג ריקודים לא"כים ולשרים. כשפגשה את ח"כ שמואל תמיר (לידה בתמונה) על האונייה, "גילי" שהיתה בסיוור חופים, שיתפה אותו בכמה ריקודים. מה דעתו של תמיר על הריקודים המודרניים? "הוא אמר לי שבחיים שלו לא נסחף בצורה כזאת," סיפרה רות הנתנת קורסים גם לאסירים.